

Saa siger det ærede Medlem, at 1 Time 6 Minutter er ogsaa værd at regne med. Ja, det er det ganske vist; men det kommer an paa, hvor store Bekostninger der bringes derfor; det kommer an paa, hvorvidt Virkeligheden saa kommer til at svare til de Beregninger, der ere foretagne. Jernbanekommissionen siger ogsaa: „Ligeledes har Mindretallet neppe Ret i, at Sejltiden for Dampfærgerne vil blive kortere end forudsat af Statsbanerne, thi selv om de store nye Dampfærger bygges til en Fart af 14 à 16 Kvartmil i Timen, vil Gennemsnitsfarten i Praksis under Hensyn til det grunde Farvand ind til Hou neppe blive mere end ca. 12 Kvartmil.“ Det er altsaa ikke alene noget, det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen) og jeg saadan have hørt; men her siges det i Jernbanekommissionens Betænkning, at der er et grundet Farvand ind imod Hou, og det kan være meget risikabelt for Dampfærgerne under usigtbart Vejr, Taageforhold o. s. v. Af disse og mange andre Grunde tror jeg derfor ikke paa Muligheden af denne Route. Det er kun det, jeg har villet slaa fast, og jeg gentager overfor det ærede Medlem, at jeg tror, vi skulde samles paa Broen.

L. Rasmussen (Ribe Amts 4de Valgkreds): Jeg kan give min Tilslutning til det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), naar han siger, at vi her i Rigsdagen maa gøre os klart, at vi enten med det første maa aabne en ny Linie for Forbindelsen mellem Øerne og Jylland eller gaa til en fast Forbindelse over Lille Bælt. Det tror jeg er fuldstændig rigtigt, og jeg har altid beklaget, at vi brød den Sag af i 1899. Jeg var blandt dem, der ikke alene stemte for den, men talte for den her i Folketinget. Men det ærede Medlem gør mig nogen Uret, naar han uden videre indrangerer mig blandt Modstanderne af Refsnæs—Hou Routen. Hvad sagde jeg om denne Route? Jeg sagde, at samtidig med at vi undersøgte Forholdene ved Lille Bælt, skulde vi ogsaa undersøge Refsnæs—Hou, og der var for Resten ogsaa Tale om andre Steder til at gaa over fra Nordjylland til Sjælland, f. Eks. Grenaa—Sjællands Odde o. s. v.

Og naar jeg advarede imod for mange Forbindelseslinier, fordi det økonomisk vilde blive uoverkommeligt at holde dem i god Stand, tænkte jeg slet ikke alene paa Forbindelsen mellem Nordjylland og Sjælland, men ogsaa paa de forskellige Forslag, der vare fremme med Hensyn til at afbøde Vanskelighederne ved Lille Bælt, f. Eks.

om at gaa over fra Assens til Sønderjylland eller fra Faaborg til Sønderjylland, ja, jeg tror endogsaa fra Faaborg til Als. Hvis vi saadan skulde have 3—4 Forbindelser med Fyn og 3—4 fra Sjælland til Jylland, blev det alt for meget af det gode. Nej, jeg krævede, at det hele skulde undersøges, Refsnæs—Hou saavel som det andet.

Jeg tilføjede, at jeg havde hørt om de vanskelige Besejlingsforhold ved Hou — ja, jeg havde hørt det, for jeg kender det ikke af personlig Erfaring og har for lidt Forstand paa den Slags Ting; men jeg ved jo, at hvor Vandet er for grundet, kan man ikke sejle. Der er derfor ingen Mening i saadan at indrangere mig blandt Modstanderne. Det kan godt være, jeg saa noget anderledes paa det, hvis jeg boede i Nordjylland, det ved jeg ikke, men det er min Opgave at se saa objektivt paa Tingene som muligt, og det tror jeg i hvert Fald undertiden lykkes for mig. Det er ogsaa det, jeg sigtede til, naar jeg nævnede det, her ligger for, og sagde, at vi maa have det ordentlig undersøgt og se nøje paa Forholdene.

For det er min Opfattelse, at der er i Virkeligheden noget i det, det ærede Medlem fra Møen (L. Jessen) sagde — jeg hørte for Resten ikke hans Udtalelser —, i det hele taget Linien over Møen. Men det nytter jo ikke at være blind for, at ved de Undersøgelser, Regeringen har foretaget, og ved, hvad der foreligger for os, er den Linie bleven Stedbarn i Modsetning til det, som særlig Jernbaneadministrationen slaar paa og vilde gennemføre. Vi maa vide, hvad vi gøre, og hvorledes det forholder sig med Linien over Møen. Jeg synes derfor at have delt Sol og Vind lige ved at kræve, at alle Undersøgelser skulde foretages.

Det ærede Medlem nævnede Spørgsmaalet om Isvintre. Det kan være — jeg ved det ikke, hvorvidt Farvandet ved Hou er isfri under alle Forhold. Men der er i hvert Fald en Del af Kattegat og Bæltet, som ikke er isfri. Jeg færdedes en Gang, det var i 1895, i de Egne og lagde da Mærke til, at Farvandet var frosset saa langt ud, som man kunde se, men det er, som sagt, muligt, at det er isfrit, men det er neppe muligt at kunne etablere en Forbindelse, der i Virkeligheden kan tilfredsstille Overfarten mellem Sjælland og Jylland, naar man tænker sig, at der er lukket for Forbindelserne andre Steder. Det gælder derfor om — og det har jeg interesseret mig for — at faa en forbedret Forbindelse over Lille Bælt; thi naar vi faa det, ere vi praktisk taget under alle